

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXXVI. — Izdan in razposlan dne 1. decembra 1901.

Vsebina: Št. 196. Dopustilnica za lokalno železnico od Stammersdorfa v Auersthal.

196.

Dopustilnica z dne 16. novembra 1901. l.

za lokalno železnico od Stammersdorfa v Auersthal.

Na podstavi Najvišega pooblastila podeljujem v porazumu z udeleženi ministri nižavstrij-skemu deželnemu odboru po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kakor lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postaje Stammersdorf na progi Dunaj-Stammersdorf družbe za parno cestno železnico poprej Kraus & Comp. v Auersthal.

§. 1.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživa koncesionar v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) ome-njene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionar je dolžen, gradnjo dopuščene železnice dokončati najdalje v dveh letih, računaje

od današnjega dne, ter izročiti dokončano železnico javnemu prometu in vzdrževati po nji obrat nepre-trgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bo držal gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrši in opremi železnico, kakor zahteva dopustilo, naj dá koncesionar na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, za to se po-deljuje koncesionarju pravica razlastitve po dolo-čilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je podeliti koncesionarju tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se morda naredile in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarju se je ob gradnji in obratu do-puščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, ki jih postavi ministr-stvo za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih

in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, ki se dadó morda v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in obratni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebno na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarju se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredi delniško družbo, ki stopi v vse pravice in obveznosti koncesionarja.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil ter za dotacijo glavnične reserve, katero določi državna uprava, res uporabijo in prav izkažejo, prištevši interkalarni obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo prišteti dotični stroški k napravnici glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bo trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci prednostnih obligacij, ki se izdadó, in delnic potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih,

katera bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in prigledne zборе.

Koncesionar je dolžen pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z oseb-jem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje pristopiti k vsakikrat veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaške prevoze po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dnem, katerega se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakonu, zadobé za koncesionarja veljavnost tedaj, kadar se mu priznanijo uradoma.

Tem dolžnostim je koncesionar zavezan samo toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena, gledé naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesionar je dolžen, oddajaje službe se ozi-rat v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj slično veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči za vojaške prevoze.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obrana zoper napravo novih železnic se določa na devet-deset (90) let, računa se od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je dopustilo izgubilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11, lit. b) zakona o dopušcanju železnic.

§. 9.

Koncesijonar nima pravice, oddajati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen če državna uprava to izrečno dovoli.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice in ga v potem še ostali dopustilni dobi voditi na račun družbe zlasti v slučaju, če bi dobila direktno stično zvezo s kako železnico, ki jo vsak čas obratuje država.

V tem slučaju mora koncesijonar stroške, ki so res nastali vsled tega obratovanja, eventualno katere je poprečno določiti, povrniti državni upravi.

Sploh je načine, kako je voditi obrat, uravnati z obratno pogodbo, ki se sklene s koncesijonarjem.

§. 10.

Koncesijonar je dolžen, poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

§. 11.

Koncesijonar ima dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), vsakokrat dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 12.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, odkupiti vsak čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1, tedaj je ob preračunu letnega čistega donosa z davki, dokladi in drugimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladi vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

3. Po zmislu sprednjih določil najdeni poprečni čisti donos je potem izplačevati koncesijonarju kot odškodnino za odkup železnice ves čas, dokler bo še trajalo dopustilo, v polletnih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po preteku dospelajočih obroklih.

4. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po spredaj stoječih določilih najdeni poprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavku 2, ne dosegel vsaj letnega zneska, enakega tisti letnini, ki je potrebna za počrtežno obrestovanje in razdolžbo z odobrilom državne uprave vzprejetega zajma, prištevši tisto letnino, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá za odkup železnice država v tem, da država plača zgoraj navedene letnine v polletnih obroklih, dospelajočih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po preteku, ter da povrne koncesijonarju rentnino, ki jo bo plačevati od te odkupne rente.

5. Državi se pridržuje pravica prevzeti, da kadarkoli mesto koncesijonarja sama plača zajme, vzprejete v dobavo novcev za dopuščeno železnico, v znesku, ki v času odkupa še ni poplačan po odobrenem razdolžnem črtežu; v tem primeru je odkupno rento, ki jo je plačati, znižati za terjatev v obrestovanje in razdolžbo oznamenjene zajmove

glavnice in pa, ako pride tako, za tej terjatvi primerno kvoto pribitka, ki ga je v zmislu določil odstavek 2 prišteti poprečnemu donosu.

6. Državi se pridržuje nadalje pravica, da sme kadarkoli namesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določenih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarju, plačati glavnico, ki je enaka znesku, računa obresti od obresti, po štiri od sto na leto, diskontovane glavnice vrednosti teh plačil, — seveda odbivši kak pribitek, obsežen v teh plačilih v zmislu določil odstavek 2.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, kateri se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

7. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, ko izplača odškodnino, predpisano v št. 1 do 6, brez daljnjee odplate v bremen čisto, oziroma samo s še ne poplačanimi ostanki z odobrilo državne uprave vzprejetih зайmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so morda last koncesionarja, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnice reserve, v kolikor niso bile te že uporabljene določili primerno z odobrilo državne uprave.

8. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej s pričetkom koledarskega leta, se priobči železniškemu podjetju v obliki izjave najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo kot pritiklina železniškega podjetja, ali v založbo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov hkratu preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave odkupne cene, katero je ovedeti začasno (št. 1 do 6), s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

9. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo postaviti ob enem posebnega komisarja, ki mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega pravičnega obrata ali provzročujejo trajno obremenitev.

10. Koncesionar je dolžen poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionar ne izpolnil te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarja in brez sodnega posredovanja prevzeti fizično posest oznamenjenih imovinskih predmetov.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potem-takem so poslej vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pak mora poravnati samo vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

11. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 8) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionar je dolžen, dati državni upravi, ako to zahteva, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda v to potrebne ž njegove strani.

§. 13.

Komine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarja in postranska opravila, in pa kake iz napravne glavnice narejene obratne in glavnice reserve v obsegu, povedanem v §. 12, odstavku 7.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se železnica odkupi (§. 12), obdrži koncesionar last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnega donosa podjetja, in pa kar bi imel po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere si je sezidal ali pridobil koncesionar po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da niso te reči priklina železnice.

§. 14.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih narejena namenu primerno in trdno, in ukazati, da se odvrnejo ali pa odpravijo kake napake na to stran.

Tudi ima državna uprava pravico, po organu, ki ga ona odpošilja, pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarja, kakorkoli se ji bo zdelo primerno, paziti na to, da se gradnja izvaja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikor se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 15.

Državni upravi se pridružuje tudi pravica, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okoliščinah izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1902. v nemškem, češkem, hrvaškem, italijanskem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1902 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati se je v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, kjer je moči dobiti tudi posamezne letnike in posamezne kose državnega zakonika.

Naročilu pa je ob enem priložiti zanj pripadajoči znesek, ker se državni zakonik pošilja samó, če se je plačala prej naročnina zanj.

Kadar kdó kupi celo desetletje ali več desetletij državnega zakonika na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

desetletje od l. 1849. všteví do l. 1858.	50 K	desetletje od l. 1879. všteví do l. 1888.	40 K
" " " 1859. " " " 1868.	24 "	" " " 1889. " " " 1898.	60 "
" " " 1869. " " " 1878.	32 "		

Vseh pet desetletij od l. 1849. všteví do l. 1898. pa stane 180 K

Desetletja " 1870. " " " 1899. " stanejo 120 "

V izdajah drugih jezikov stane:

desetletje od l. 1870. všteví do l. 1879.	32 K	desetletje od l. 1890. všteví do l. 1899.	60 K.
" " " 1880. " " " 1889.	40 "		

desetletja od l. 1870. všteví do l. 1899. pa stanejo 120 K.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1867. za	4 K — h	Letnik 1885. za	3 K 60 h
" 1850. "	10 " 50 "	" 1868. "	4 " — "	" 1886. "	4 " 60 "
" 1851. "	2 " 60 "	" 1869. "	6 " — "	" 1887. "	5 " — "
" 1852. "	5 " 20 "	" 1870. "	2 " 80 "	" 1888. "	8 " 40 "
" 1853. "	6 " 30 "	" 1871. "	4 " — "	" 1889. "	6 " — "
" 1854. "	8 " 40 "	" 1872. "	6 " 40 "	" 1890. "	5 " 40 "
" 1855. "	4 " 70 "	" 1873. "	6 " 60 "	" 1891. "	6 " — "
" 1856. "	4 " 90 "	" 1874. "	4 " 60 "	" 1892. "	10 " — "
" 1857. "	5 " 70 "	" 1875. "	4 " — "	" 1893. "	6 " — "
" 1858. "	4 " 80 "	" 1876. "	3 " — "	" 1894. "	6 " — "
" 1859. "	4 " — "	" 1877. "	2 " — "	" 1895. "	7 " — "
" 1860. "	3 " 40 "	" 1878. "	4 " 60 "	" 1896. "	7 " — "
" 1861. "	3 " — "	" 1879. "	4 " 60 "	" 1897. "	15 " — "
" 1862. "	2 " 80 "	" 1880. "	4 " 40 "	" 1898. "	6 " — "
" 1863. "	2 " 80 "	" 1881. "	4 " 40 "	" 1899. "	10 " — "
" 1864. "	2 " 80 "	" 1882. "	6 " — "	" 1900. "	7 " — "
" 1865. "	4 " — "	" 1883. "	5 " — "		
" 1866. "	4 " 40 "	" 1884. "	5 " — "		

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počenši z l. 1870. se dobivajo po tisti ceni, kakor nemška izdaja.

Prodajna cena za letnik 1901 se naznani začetkom januarja 1902. l.

NB. Tisti kosi državnega zakonika, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tédnih naravnost pri c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 straní, stane 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno céno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 straní, stane 2 h) iz založbe c. kr. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike, ter si liste urediti po tvarini.